

EL FAR WEST

Quan van tancar els estudis d'Esplugues City, Catalunya va perdre el millor escenari mundial de l'espagueti western. Gràcies a Déu i a la recuperació econòmica del sector cinematogràfic, tornem a tenir dos pobles disposats a servir d'escenari a les baralles més brutals, els Sherif més corruptes i els dolents més dolents que la tinya.

El problema dels poblats són els seus noms, Vilamallà i La Pobla de Mafumet no sonen gens americans. Però ara el ranxo serà de VOX i a ells els noms estrangers els sonen fatal, sobre tot els d'origen jueu, com Amèrica.

Em vaig recorre el país de nord a sud per veure els nous platós. Allí hi havien els saloons (encara bars), la caseta del Sherif (encara caserna de la Guardia Civil) i els estables (encara garatges). La gent d'aquests pobles estan contents. Uns tenen la Petroquímica d'on raja la mamella i els altres França i Figueres a la cantonada de casa. Pobletans i Vilamallants tenen una vida plàcida. Tot i això, hi ha com una mena de boira espessa que amaga les cares de la gent.

Què nena, vols fer de puta de saloon o d'amant del dolent?

M'ho pregunta un palet tan musculat com prim, recolzat a la cantonada de la futura cantina que porta una cervesa a la mà i tres banderes espanyoles. Una a la mascareta, l'altre a la camiseta imperi i la tercera al braguer que veig quan es baixa una mica els pantalons.

No puc fer un altre paper?

De mestressa de casa, bruta, despentina i mare de set criatures amb un marit borratxo. Son tots els papers que hi ha per les dones. Els herois dels nostres westerns, tots són homes.

Doncs ho sento, per fer de puta, ja segueixo com a periodista, que hi han moltes oportunitats.

Estàs en territori comanxe nena, val més que fotis el camp.

Vista la imatge del palet i recordant que sóc catalana dialogant, prefereixo fer-li cas. Abans d'obrir el cotxe, sento un

murmuri (que no és d'abelles, sinó de l'alcalde).

Senyoreta, senyoreta... quan torni a la civilització, per favor digui als humans que nosaltres no som de Vox, el poble no és de Vox, això és culpa dels empadronats aquí, però nosaltres, no som de Vox. Li ho juro.

Me'l miro, està plorant. La meua senyora fa set anys que teixeix senyeres, senyoreta, li ho prometo.

Coses de les eleccions i de les petroquímiques.

ÉS POT SER MÉS IMBÈCIL?

Hola noieta falangista. Segur que no passes desapercebuda amb el cabell ros, la camisa blava i el posat entre Agustina d'Aragó amb un micròfon a la mà i Santa Teresa d'Àvila quan vas a missa major amb boina roja. L'avantatge per a tu és que mai et deixes atrapar per desitjos que no siguin patriòtics, sempre en guàrdia a la universitat, a les manifestacions de carrer, al sexe entre camarades. Sempre la primera.

El desavantatge és que t'enganxa. I sobretot, que tothom et persegueixi, bavejant: els fotògrafs de la premsa rosa volen

assaltar el teu devastat dormitori. Una nena ha llençat els seus llapis de colors perquè li fa mal la teua boca assassina.

Inclús el Mossat va interrompre la cacera dels anti-poetes palestins i ara es plantegen la teua foguera. I algun raper cremat intenta descriure't a ritme de disc de 78 revolucions.

Segurament que a molts polítics del PSOE-PP i al mateix Pedro Sánchez simplement els hi vas fer tremolar la seva fe en Espanya. Isabel, ni tan sols et vas prendre la precaució de posar-te un sostenidor o un salvavides. Els famolencs d'extrema dreta que t'envoltaven, en un sorprenent silenci... només tenien una idea en ment: Arrancar-te el micròfon i fer veure que no hi erets. No pensen molt diferent del que tu dius simplement saben que és massa aviat per reclamar un nou holocaust i una nova croada de la División Azul.

Per la resta de mortals, el teu discurs forma part de la llibertat d'expressió espanyola. És un dret fonamental, no ho dubtis pas, però només quan parles bé d'Espanya. Encara que els pugui no agradar el què dius tu, l'han de defensar per a tothom que no parli malament del Rei, dels jutges, i dels militars i policies.

Dedicat a Isabel M. Peralta, la falangista que proclamà el seu odi als Jueus durant un homenatge a la División Azul i sobretot la renaixença del llenguatge propi a una extrema dreta.